

Vindplaatscompassie.nl

Bron: [What children & young people have to say - Barnardos](#)

Samenvatting

Deze tekst is een illustratie bij de infoposter 'Kids coercive control web', vanuit het perspectief van een moeder die in co-ouderschap meemaakt in welke dagelijkse realiteit haar kinderen leven.

In dit artikel beschrijf ik hoe kinderen, vaak onbewust, boodschappen en overtuigingen van hun vader overbrengen. Het gaat over ogenschijnlijk alledaagse situaties (zoals was die stinkt of eten dat niet lekker is), maar gaandeweg wordt duidelijk dat er sprake is van een diepere, structurele dynamiek van **dwingende controle** en **psychisch geweld**.

De vader manipuleert en beïnvloedt de kinderen, zet hen op tegen hun moeder en onttrekt zich aan verantwoordelijkheid. Hij ondermijnt haar autoriteit, schuift schuld op haar af en gebruikt geld, regels en loyaliteit om controle te behouden. De moeder probeert met liefde en geduld te reageren ("Goed. Ik hoor je."), maar raakt steeds meer geïsoleerd.

Uiteindelijk stel ik een scherpe vraag aan de lezer: "*Wie hoort mij?*" Ik benadruk dat dit verhaal een lichte versie is van een veel ernstiger realiteit, waarin fysieke, emotionele en financiële schade wordt toegebracht.

Kernboodschap:

Psychisch geweld binnen co-ouderschap blijft vaak onzichtbaar, maar heeft diepe gevolgen voor zowel ouders als kinderen. Erkenning, zelfcompassie en steun zijn nodig om eruit te breken. Je bent niet alleen.

Making us do things- using their privilege

'Nee! Ik wil niet dat je mijn was doet! Hij is schoon!

Maar ik vind het niet fris ruiken.

Nou dat is jouw probleem! Moet je dat maar tegen papa zeggen want die zegt dat het schoon is! En mijn kamer opruimen is ook niet nodig. Jij bent zo overdreven schoon. Bij papa hoef ik dat ook allemaal niet.'

Goed. Ik hoor je.

Wat ik had willen zeggen: 'Maar dat is absurd!! Laat je toch niet zo voorliegen!'

Wat ik zei: Het lijkt mij ook heel lastig hoor, leven in twee huizen. Ik vind dat je daar heel goed mee omgaat. Maar je weet het: praktische dingen krijgen een praktische oplossing. En over de gevoelsdingen gaan we straks even beter met elkaar praten.

Their needs always come first

'Bij papa moet ik heel vaak dingen eten die ik niet lekker vind. Hij vindt dat je alles moet leren eten en zet het net zo vaak neer tot ik het eet. Dus eet ik vaak maar niet mee en eet s avonds een boterham. En als ik niet mee uit eten durf, gaat hij gewoon zelf weg met de anderen en moet ik het maar uitzoeken.'

Goed. Ik hoor je.

Wat ik had willen zeggen: 'Maar zie je dan niet dat hij de totale controle over je wil en exact doet waar hij zin in heeft?'

Wat ik zei: 'Oh. Wat vind je daarvan? Je hoeft echt niet alles te leren eten. En uit eten gaan is bedoeld als leuk uitje, als dat jou teveel spanning geeft dan kan hij toch naar een alternatief kijken om samen te doen.'

Denying and blaming

'Het is niet erg dat papa het hele weekend weg is en door de week ook nog bij zijn nieuwe vriendin slaapt. En mijn broers zijn er toch. Jij moet niet zo moeilijk doen. Papa zegt ook dat je je daar niet mee moet bemoeien. Trouwens, als jij appjes blijft sturen naar hem hierover, komt hij in de problemen en krijgt hij een melding, heeft hij gezegd. Ik ben heel boos op jou mama dat je dat doet.'

Goed. Ik hoor je.

Wat ik had willen zeggen: 'Maar dat is verwaarlozing! En ik krijg nu de volle laag en ontkent hij alles!'

Wat ik zei: 'ik zal voortaan eerst met jou praten als ik me bezorgd maak. Want het belangrijkste is dat het goed met jou gaat en dat je bij je papa en mama terecht kan.'

Hurting us with money

Papa zegt dat jij veel te veel geld uitgeeft. En dat je niks om ons geeft en alles aan jezelf besteedt. En wil je even deze rekeningen overmaken? Jij hebt toch geld zat. En het is eigenlijk heel zielig dat hij dat al die dure spullen die hij heeft zelf moet betalen.

Goed. Ik hoor je.

Wat ik had willen zeggen: 'Maar weten jullie dan niet dat ik keihard moet werken om als alleenstaande moeder jullie te kunnen verzorgen?

Wat ik zei: 'Afspraken over geld maken wij als ouders onderling. En met jou praat ik over de dingen die over jou gaan'.

Using children

'Papa zegt dat jij dat jij hem in de steek hebt gelaten en dat hij het niet eens is met de scheiding. En dat hij geen zin heeft om ons continu te verzorgen en op te voeden. En dat het een heel groot huis is om alleen schoon te maken. En dat hij echt niet thuis gaat zitten om ons handje vast te houden.'

Goed. Ik hoor je. WIE HOORT MIJ?

Wat ik had willen zeggen.....

Hoewel bovenstaande uitspraken fictief zijn, ter bescherming van mijn kinderen, staan ze niet ver af van de werkelijkheid. Maar dit is de bittere werkelijkheid achter de illustratie van dwingende controle. De light versie, om jullie als lezer te sparen. De hardcore versie bewaar ik in mijn hart en voor de mensen die ik heb leren vertrouwen.

Herken je dit? Zoek hulp, vind erkenning. En leer met behulp van bovenstaande illustraties wat er gaande is, gedragspatronen herkennen. Samen vinden we een weg uit deze vorm van emotioneel geweld. Voor jou en je kinderen!